

драк-отъ, кои сѣ сви одъ тежина. Одъ тога Марко си загина юнаци-на-та, и со хитрость сѣде и подмамка наделвеше други-те юнаци, како Гина, Груица и др. *М. р. 528. Фамба Маркова.* Велятъ че Марко Крале още ъ живъ, како раскажвалъ Прилепчанинъ, кои зборвалъ со него. Той билъ купецъ и пливалъ по море со стока. Отъ ветрища сѣ принудилъ да излезитъ на кустъ островъ, каде во великолепии кащи на-шолъ Марка, кои бѣше отишолъ тамо одъ како излезе туфег-отъ. *) Та-ковъ нечekanъ случай зарадва Марка, кои причека добро и гости со-татковник-отъ му, и го поспрати велеещемъ „че скоро ќе дойдитъ време да шетатъ той пакъ по земи“. *) Велятъ че Марко Крале ъ беземар-тенъ; и че скри одъ кога сѣ изнайде пушка-та. Той не вервеещемъ, че тая иматъ таква сила, и че едно жрно олово можитъ да отепатъ човекъ, парџа на некои да устрелитъ на спружена-та му рѣка. Куршум-отъ му предупи рѣка-та. Тога Марко рече „не ъ сега за живеніе на свет-овъ, кога и едно дете можитъ да отепатъ най-добри-отъ юнакъ“. И одъ тога сѣ скриль. *ib. Марко Крале.* На леви-отъ брегъ одъ Вардаръ, близу до Демиркапи, сѣ извишвитъ планина, коя повторвитъ глас-отъ, и на коя думаетъ че живятъ Марко. Пѣтници-те поминвеещемъ одъ тамо викатъ: „Марко си живъ?“—А ек-отъ подторвитъ еднакво. *ib. Марково седалище.* Дванаесетъ часа одъ Кукушъ иматъ каменъ големъ како стена, кого Мар-ко бѣше го фѣрлилъ одъ Светиѣврска-та Кукушка тумба. *ib. Марковъ каменъ.* Не далеко одъ Охридско езеро въ Струшки-те лози, сѣ находитъ каменъ, кои сѣ викатъ Маркова нога, коя сѣ врезала (вглобила), кога той одъ камен-отъ сѣ качвѣлъ на конъ. *ib. Маркова нога.* Не да-леку отъ Охридъ иматъ планинче Гѣбавци, надъ кое биле Маркови ка-щи, во кои Марко си дѣржалъ вино. Едника сѣ вруши бочва-та му, и вино-то истече по планинче-то, кое одъ тога остана цѣрвено. (На това планинче ъ манастирче отъ св. Герасма). *ib. Маркови бочви.* Ко-га Турци-те дойдоха, Прилепчани-те сѣ затворио во крепост-та коя поситъ име Маркови пули. *М. р. 527.* „И излези Марко Кралевике!“—И излезе Марко Кралевике. *М. 123.* Дивниѣ Крали-Марко! Всеславян-ска славо. *Вазовъ Поля и Гори. 123.*

Маркучъ* (*mārpitch. Petit tuyau en cuir, qui a la forme d'un serpent et au bout duquel il y a une embouchure en bois ou en argent, en ivoire, en ambre pour humer la fumée de la pipe, a la persane appelée narguile*) с. м. книшка (кальана, насоса и пр.): Сѣтнѣ той подложи напѣдѣ му наргилето; чорбаджіятъ проточи дългіятъ маркучъ. *Зк. 81.* Нѣкой си курдисалъ надалечко наргиле, проточилъ маркучътъ. *ib. 130.*

Мармóръ *м. да.* бормочу (ср. бръборъ): Какво марморите? (*Was murmeln Sie da? Э. Г. 68.*